

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over billedbrug og samtykke i medier

Pressenævnets praksis om offentliggørelse af fotos og optagelser af genkendelige personer – med parallel domstolspraksis efter straffelovens § 264 d

Version 2 · Opdateret 8. sep. 2026 · 38 afgørelser · 2015-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Billedet er en selvstændig krænkelsesform i presseetikken: en person kan være korrekt omtalt i teksten og alligevel krænket af det foto, mediet vælger. Pressenævnet afgør sådanne klager efter generalklausulen i [medieansvarsloven § 34](#) og de vejledende regler for god presseskik, navnlig punkt B.1 om privatlivets fred og personlig anseelse. Nævnets faste udgangspunkt er, at medier gerne må fotografere og offentliggøre billeder af personer på offentligt tilgængelige steder uden samtykke – men at der skal udvises varsomhed over for de implicerede og den sammenhæng, billedet indgår i. Denne oversigt kortlægger, hvornår Pressenævnet alligevel kræver udtrykkeligt samtykke, hvordan nævnet behandler arkivbilleder, sløring og aftalebrud, og hvordan domstolene i det parallelle spor efter [straffeloven § 264 d](#) og [erstatningsansvarsloven § 26](#) har afvejnet ytringsfrihed mod privatliv.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet accepterer som udgangspunkt, at medier fotograferer og filmer personer på offentligt tilgængelige steder og offentliggør billederne uden samtykke – men kræver, at der udvises varsomhed af hensyn til de implicerede og de sammenhænge, billederne indgår i.
- 02** Pressenævnet kræver udtrykkeligt samtykke, når den afbildede er billedets primære motiv i en eksponerende eller sårbar situation, og billedet kun har begrænset sammenhæng med det stof, det illustrerer.
- 03** Pressenævnet lægger afgørende vægt på, om billedet viser personen i en privat situation eller i en arbejds-/erhvervsmæssig kontekst; sidstnævnte accepteres langt bredere uden samtykke.
- 04** Pressenævnet afviser klager over billeder, hvor klageren ikke er identificerbar for en bredere kreds – sløring, manglende navns nævnelse og fravær af øvrige identifikationsoplysninger er gennemgående frifindelsesgrunde.
- 05** Pressenævnet kræver udtrykkeligt samtykke, før et medie viser en tilskadekommen ved en ulykke på en måde, hvor vedkommende kan genkendes, hvis offentliggørelsen kan være krænkende for den pågældende.

- 06** Pressenævnet accepterer brug af arkivbilleder uden fornyet samtykke, når billedet viser klageren i professionel sammenhæng og ikke i en krænkende situation – også selvom arkivbilledet i sig selv har begrænset nyheds- og informationsværdi.
- 07** Pressenævnet kræver, at samtykke til medvirken er frivilligt, specifikt og informeret; et samtykke til optagelse til ét formål dækker ikke offentliggørelse i en anden ramme.
- 08** Pressenævnet udtaler kritik, når et medie bringer et billede i strid med en konkret indgået aftale om ikke at bringe det, selv hvor billedet i sig selv ikke krænker privatlivet.
- 09** Pressenævnet kan ikke føre bevis og tager derfor ikke stilling til, hvem der reelt er afbildet på et fotografi, eller hvad der præcist blev aftalt mellem fotograf og klager, når forklaringerne er modstridende.
- 10** Pressenævnet afviser klager om erstatning, tortgodtgørelse, ophavsret, straffelovsovertrædelser og GDPR som liggende uden for nævnets kompetence efter medieansvarslovens § 43.
- 11** Krav om efterfølgende sletning eller anonymisering af billeder imødekommes kun, når billedet indeholder oplysninger, der er så følsomme eller private, at de er særligt belastende for klageren.
- 12** Domstolene fortolker straffelovens § 264 d i lyset af EMRK artikel 8 og 10, så en offentliggørelse kun er "uberettiget", hvis privatlivskrænkelsen vejer tungere end ytringsfriheden – og efterladte kan ikke kræve tortgodtgørelse på afdødes vegne.

§ 1 Retsgrundlaget: generalklausulen i medieansvarsloven § 34 og de vejledende regler punkt B.1

Pressenævnets bedømmelsesgrundlag i billedsager er generalklausulen i [medieansvarsloven § 34, stk. 1](#), hvorefter massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik. Bestemmelsen blev indsat med medieansvarsloven i 1991 og bygger på Medieansvarsudvalgets arbejde i [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar](#).

Af forarbejderne til § 34 fremgår udtrykkeligt, at generalklausulen ikke er en programmerklæring, men en materiel norm, og at ordet »indhold« ikke kun dækker en teksts objektive udsgn:

"Ordet »indhold« sigter således ikke udelukkende til indholdet eller ordlyden af en tekst eller et billedes »objektive« udsgn, men også til måden og formen, hvorpå indholdet fremtræder eller vises."

Det er netop dette, der gør billedbrug til en selvstændig presseetisk problemstilling: sammenstillingen af rubrik, billedtekst og foto kan krænke, selv om brødteksten er korrekt. Forarbejderne fastslår videre, at »de vejledende etiske regler ... skal være grundlaget for det nærmere indhold af begrebet »god presseskik«, og at nævnets egen praksis udbygger og konkretiserer normen.

Den centrale regel er punkt B.1, som Pressenævnet gengiver næsten ordret i sine kendelser, jf. bl.a. [Netavisen Gribskov-sagen](#):

"Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse."

Alt redaktionelt stof – »både tekst og billeder« og også afdøde personer – er omfattet, jf. [betænkning nr. 1205/1990, s. 297](#). Baggrunden for, at etikken blev lagt hos et nævn frem for i detaljeret lovgivning, er beskrevet i [Ytringsfrihedskommissionens betænkning nr. 1573/2020, s. 157](#), hvor det anføres, at reglerne er en faglig norm, som ikke egner sig til udtømmende lovregulering, bl.a. fordi den skal følge med tiden. Allerede [Straffelovrådets betænkning nr. 601/1971 om privatlivets fred](#) forudsatte, at en udbygning af det presseetiske system ville indskrænke behovet for at anvende de almindelige strafferegler over for pressen.

LOV

Medieansvarsloven § 34, stk. 1

PRAKSIS

Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse

25.04.2024

§ 2 Pressenævnets prøvelseskompetence i billedsager – og hvad nævnet konsekvent afviser

Pressenævnets kompetence er udtømmende afgrænset i [medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet træffer alene afgørelse om, hvorvidt der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om der er krav på genmæle. Det giver en meget markant kompetenceafgrænsning i billedsager, hvor klagerne typisk også påberåber sig andre regelsæt.

Nævnet afviser konsekvent følgende spørgsmål som liggende uden for kompetencen:

- **Straffeloven og databeskyttelse.** I [gårdejer-sagen](#) præciserede nævnet indledningsvis, at spørgsmål om erstatning, overtrædelse af straffeloven eller databeskyttelseslovgivningen hører under domstolene eller Datatilsynet.
- **Tortgodtgørelse.** I [sagen om billedet af en badende kvinde på forsiden](#) blev klagerens krav om torterstatning afvist som liggende uden for nævnets kompetence, selv om nævnet udtalte kritik af selve billedbrugen.
- **Ophavsret.** I [sagen om hundebillederne på nordjyske.dk](#) fandt nævnet, at klagen reelt vedrørte ophavsret og vederlag, hvilket er et privatretligt anliggende for domstolene; klagen blev afvist efter § 43, stk. 2, nr. 1.
- **Journalisten som part.** I [Politiken-sagen om et kunstfoto](#) fastslog nævnet, at det efter § 34 er massemediets – ikke den enkelte journalist eller skribents – indhold og handlemåde, der prøves.

Hertil kommer to formelle filtre. **Retlig interesse** er en betingelse: klageren skal selv være omtalt, afbildet eller identificeret. I [Politiken-sagen](#) blev klagen alligevel realitetsbehandlet, fordi klageren gjorde gældende at være afbildet, mens klagen i [brandulykke-sagen mod BPLN.dk](#) alene kunne behandles for klagerens eget vedkommende og ikke for brandofferets. **Medietilknytning** er det andet filter: klager over Facebook-sider, der ikke er anmeldt efter [medieansvarsloven § 8, stk. 1](#), jf. § 1, nr. 3, afvises, jf. [TV2 Nord-sagen](#) og [SE og HØR-sagen om en livstidsdømts privatliv](#). I [brandulykke-sagen](#) realitetsbehandlede nævnet dog en klage over et medie, der på udgivelsestidspunktet endnu ikke formelt var anmeldt, fordi mediet førte Pressenævnets logo på sin side og efterfølgende agerede som part – klageren havde derfor en berettiget forventning om behandling.

Endelig gælder en særlig – og mildere – ramme for billeder i **massemediers informationsdatabaser**. I [HLTV.org-sagen om et portrætfoto](#) bedømte nævnet klagen efter [lov om massemediers informationsdatabaser § 8, stk. 2](#) og fastslog, at et portrætfoto af en spiller i officiel sportssammenhæng hverken er følsomt eller privat –

og at det i den sammenhæng er **uden betydning, om der foreligger samtykke fra den afbildede**. Denne linje er nu så fast, at formanden i [afgørelsen fra juni 2026](#) afviste en tilsvarende klage som åbenbart grundløs under henvisning til nævnets faste praksis gennem mere end tre år, jf. [§ 43, stk. 2](#).

LOV	Lov om massemediers informationsdatabaser § 8, stk. 2	Medieansvarsloven § 8, stk. 1
	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 1, 2
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunstfoto i anmeldelse	25.08.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage om sletning af spillerprofil-foto på HLTV.org som åbenbart grundløs	16.06.2026
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	25.10.2024
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	10.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
	Pressenævnet · Afvisning af anmodning om sletning af portrætfoto på e-sportshjemmesiden HLTV.org	19.11.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømts privatliv og forældremyndighed	20.03.2018

§ 3 Hovedreglen: billeder taget på offentligt tilgængelige steder kræver ikke samtykke

Pressenævnet formulerer i praksis udgangspunktet i næsten identiske vendinger fra sag til sag. Fra [Netavisen Gribskov-sagen](#):

"Det er som udgangspunkt ikke i strid med god presseskik, at medier fotograferer eller filmer personer eller virksomheder, der befinder sig på offentligt tilgængelige steder, og offentliggør billeder af denne art, selv om de pågældende ikke har samtykket hertil" – men der skal "udvises varsomhed af hensyn til de implicerede, herunder til de sammenhænge, hvori de indgår".

Det er stedets tilgængelighed, ikke ejerforholdet, der er afgørende. I [sagen om Mosbjerg Folkefest](#) var billedet taget på privatejet jord, men nævnet lagde vægt på deltagerantallet (ca. 200) og på, at der ikke var andre adgangskrav end køb af en billet til 250 kr. – anvendelsen af det private område til en folkefest ændrede begivenhedens karakter, og der var derfor ikke tale om en privat begivenhed i presseetisk forstand.

Modsat vejer det tungt, at optagelsen sker et sted, hvor den afbildede med rette forventer at være i fred. I [TV 2-sagen om svindlen i Socialstyrelsen](#) understregede nævnet, at området foran klagerens hus må betragtes som privat grund – og udtalte kritik, fordi den samfundsmæssige interesse ikke klart oversteg beskyttelsen af privatlivet. (Selve skjult kamera-metoden behandles i [skjulte-optagelser-medier](#).) I [Politiken-sagen om en privat plantage](#) blev der derimod ikke udtalt kritik, fordi optagelserne viste familiemedlemmerne i arbejde og ikke i en privat situation, kun blev vist kortvarigt, og de tilstedeværende havde givet samtykke til selve optagelsen.

Bemærk endelig, at også **baggrunden** i et billede kan påklages. I [sagen om en diskoteksfacade](#) – hvor facaden optrådte bag en interviewperson i en artikel om senfølger efter seksuelle overgreb – udtalte nævnet ikke kritik,

fordi billedet var taget på en offentlig gade, artiklen overhovedet ikke omtalte diskoteket, og skiltet ikke var billedets centrale fokus. Nævnet gentog dog kravet om varsomhed med den kontekst, billeder indgår i.

LOV Medieansvarsloven § 34, stk. 1

PRAKSIS	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over diskoteksfacade som baggrund i artikel om overgreb	05.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	20.11.2020
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	17.09.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet godkender offentliggørelse af foto fra folkefest på privat område	27.05.2016

§ 4 **Hvad Pressenævnet lægger vægt på: mønstre i afvejningen af billede mod almen interesse**

På tværs af kendelserne er det muligt at udlede et forholdsvis stabilt vurderingsmønster. Pressenævnet lægger gennemgående vægt på følgende faktorer, som tilsammen afgør udfaldet:

- **Privat situation eller arbejdssituation?** Dette er den mest udslagsgivende sontring. I [arkivfoto-sagen fra fiskefabrikken](#) skrev nævnet ordret: *"billedet ikke viser klager i en privat situation, men som led i hendes daværende arbejde på fabrikken, og ... billedet ikke viser klager i en krænkende situation."* Samme ræsonnement bærer [Livgarde-sagen](#) og [DR-dokumentaren om momssvindel](#), hvor billeder fra klagerens **åbne** profiler på sociale medier blev accepteret, netop fordi de dokumenterede hans aktive rolle i selskabet frem for hans privatliv.
- **Er billedet i sig selv krænkende?** Nævnet spørger, om motivet viser "forhold, der er egnede til at krænke privatlivet". Et neutralt motiv frifinder, jf. [trafikuheld-sagen mod Local Eyes](#) og [brandulykke-sagen](#).
- **Eksponeringsgrad og billedets placering.** Er personen hovedmotiv eller baggrund? I [badebro-sagen](#) var kvinden i bikini forsidens **primære fokus**, og nævnet krævede udtrykkeligt samtykke. I Livgarde-sagen indgik klagerne derimod i en gruppe på mere end ti personer i et tre sekunders klip, og i fiskefabrik-sagen stod klageren i baggrunden.
- **Billedets relevans for stoffet.** Nævnet vejer, om illustrationen faktisk understøtter historien. I badebro-sagen var illustrationen kun "i begrænset omfang relateret til nyhedsstoffet" om indvielsen – en central grund til kritikken.
- **Klar almen interesse.** Grundvandsbeskyttelse, trafikulykker, brandulykker, økonomisk kriminalitet og en "drengerøvskultur" i en statslig institution er alle blevet anerkendt som emner af klar almen interesse, der bærer billedbrugen.
- **Selvvalgt offentlighed.** Har klageren selv opsøgt offentligheden, svækkes beskyttelsen. I [gårdejer-sagen](#) havde klageren selv inviteret mediet for at få dækket sin konflikt med kommunen, og i [SE og HØR-sagen om den livstidsdømte](#) havde klageren udgivet en selvbiografi om sit liv bag tremmer og måtte tåle en mere nærgående omtale – også af private fængselsbilleder, herunder et kompromitterende "halsgrebsbillede", som nævnet dog bemærkede var taget ud af sin sammenhæng.
- **Identificerbarhed.** Se særskilt sektion nedenfor – det er ofte den faktor, der afgør sagen alene.

LOV [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	27.01.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over manglende sløring af fotograf og bil efter uheld	31.10.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	25.10.2024
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	10.10.2023
	Pressenævnet · DR frifundet for navngivelse og brug af billeder fra sociale medier i dokumentar om omfattende momssvindel	24.08.2021
	Pressenævnet · Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømts privatliv og forældremyndighed	20.03.2018

§ 5 Når hovedreglen brydes: krav om udtrykkeligt samtykke ved eksponerende, private og sårbare billeder

Selv om et billede er optaget lovligt på et offentligt tilgængeligt sted, kan offentliggørelsen krænke – og her går Pressenævnets grænse.

Den klareste nyere afgørelse er [badebro-sagen mod Sjællandske Nyheder](#). Avisen var inviteret til en offentlig indvielse på et frit tilgængeligt sted, fotografen stod synligt med professionelt kamera, og klageren gik tæt forbi uden indvendinger. Alligevel udtalte nævnet kritik: fordi kvinden i bikini var forsidenes hovedmotiv og illustrationen kun i begrænset omfang relaterede sig til nyhedsstoffet, krævede en samlet vurdering, at avisen **havde indhentet et udtrykkeligt samtykke før publicering på forsiden**. Avisen blev pålagt at offentliggøre kendelsen på forsiden efter [medieansvarsloven § 49](#).

Den anden centrale linje er **krænkende rammesætning**. I [DR-sagen om dokumentarserien "Mor, han er dansker"](#) blev en mand filmet på Folkemødet – et offentligt tilgængeligt sted, med synligt kamera. Nævnet udtalte alligevel kritik og lagde vægt på, at klageren blev indsat i en fortælling og en ramme skabt af DR, som han ikke var bekendt med; da klippet fokuserede på en personlig interaktion i en dating-relateret sammenhæng, var offentliggørelsen krænkende uden hans accept. Nævnet fremhævede også, at optagelserne af netop ham havde **begrænset nyheds- og informationsværdi** i forhold til krænkelsen – selv om serien som helhed havde almen interesse.

Sammenstilling af billeder og tekst kan i sig selv udgøre krænkelsen. I [SE og HØR-sagen om et kendispar](#) kritiserede nævnet specifikt, at bladet gennem **layout og rubrikker** kobledede generelle ekspertudtalelser fra en sexolog direkte sammen med klagerens navne og billeder, så det fremstod, som om eksperten havde konkret kendskab til deres intime relation.

Endelig gælder et skærpet hensyn ved **død og sorg**. I [B.T.-sagen om et narkodødsfald](#) udtalte nævnet alvorlig kritik for billeder af den unge mand taget kort efter hans død og af hans åbne kiste, og fastslog, at publicering af så følsomt materiale **kræver samtykke fra de nærmeste efterladte, uanset om kilden til billederne har givet tilladelse**. Tilsvarende i [DR-dokumentaren "Krigsfotografen"](#), hvor optagelser fra en privat bisættelse blev bragt uden de pårørendes samtykke:

"Da optagelserne ikke indeholder sådanne konkrete optagelser af almen interesse, at der var grundlag for at bringe dem uden klagernes samtykke, udtaler nævnet kritik af DR."

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	
PRAKSIS	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke		20.02.2026
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"		19.09.2020
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke		09.06.2020
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald		25.06.2019
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendispar privatliv		01.03.2016

§ 6 Arkivbilleder og genbrug af fotos i en ny sammenhæng

Arkivbilleder er et af de hyppigste klageemner, og Pressenævnets linje er gennemgående medievenlig: det ligger inden for redaktørens redigeringsret at vælge og fravælge materiale, herunder arkivbilleder, så længe det samlede indtryk er retvisende.

I [sagen om et kulturhus tiltalt for ulovlig billeddeling](#) klagede formanden over, at et flere år gammelt billede af ham og kulturchefen **smilende** ved et mødebord blev brugt til at illustrere en seriøs sag om brandstiftelse. Nævnet udtalte ikke kritik og formulerede en generel regel: det er normal praksis at anvende arkivbilleder af personer i deres professionelle egenskab uden at indhente fornyet samtykke, så længe situationen ikke er privat eller krænkende. Samme resultat i [TV 2 Østjylland-sagen](#), hvor arkivbilleder af en tidligere kommunaldirektør blev bragt uden samtykke i en historie om en politianmeldelse – nævnet lagde vægt på, at der var tale om en offentlig person i en professionel arbejdskontekst.

At et billede er et egentligt **portrætbillede**, ændrer ikke i sig selv resultatet. I [LAG-sagen mod Fyns Amts Avis](#) fandt nævnet, at arkivbilledet i sig selv havde begrænset nyhedsværdi, men at det alligevel var berettiget at bringe det uden fornyet samtykke, fordi det viste klageren i en professionel sammenhæng med heste, ikke i en privat eller krænkende situation, og fordi hun selv havde udtalt sig til den påklagede omtale.

[Fiskefabrik-sagen](#) viser den fulde afvejning. Nævnet anerkendte, at det konkrete arkivbillede havde begrænset nyheds- og informationsværdi, men frifandt under vægtning af, at billedteksten eksplicit angav "Arkivfoto", at klageren havde en mindre fremtrædende position i baggrunden, og at artiklen ikke gav indtryk af, at billedpersonerne var involveret i ejerskiftet.

Det er netop dét sidste – **den fejlagtige kobling** – der er den reelle risikofaktor ved arkivbilleder. Grænsen tegnes af to sager:

Sag	Billedbrug	Udfald
Rockerborg-sagen	Billedfrise med den tidligere landsholdsspiller ved siden af en svindeldømt under rubrikken om "rockerborgs nye ejere"	Ingen kritik – brødteksten redegjorde korrekt for, at klageren var indsat som stråmand uden sit vidende og havde handlet i god tro

Berlingske-sagen om hærværksaktionen	En fotograf blev omtalt som deltager i en hærværksaktion, som han alene dækkede journalistisk	Kritik – koblingen til et strafbart forhold var ukorrekt og skadelig, og berigtigelsen kom hverken hurtigt nok (4-7 dage) eller i tilstrækkelig form
--------------------------------------	---	--

Mønsteret er: en negativ **sammenstilling** i sig selv udløser ikke kritik, hvis teksten utvetydigt friholder den afbildede – men bliver koblingen til et strafbart forhold en faktisk (og forkert) påstand, udtaler nævnet kritik og stiller krav til berigtigelsens hastighed og form.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
	Pressenævnet · Eks-landsholdsspiller får ikke medhold i klage over vinkling af artikel om rockerborg-salg	02.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for brug af arkivbillede i sag om ulovlig billeddeling	21.01.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet frikender TV 2 Østjylland for brud på god presseskik i sag om citatbrug og arkivbilleder	24.11.2020
	Pressenævnet · Avis frifundet af Pressenævnet for brug af arkivfoto i sag om LAG-støtte	23.05.2019

§ 7 Sløring, identificerbarhed og hensynet til ofre for ulykker og forbrydelser

Pressenævnet har ikke opstillet et generelt sløringspåbud. Det afgørende er, om den afbildede kan **identificeres for en bredere kreds** – og om offentliggørelsen i givet fald kan være krænkende.

Den mest præcise formulering findes i [Local Eyes-sagen om et trafikuheld](#):

"Der må imidlertid af hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred ikke uden udtrykkeligt samtykke offentliggøres billeder fra en trafikulykke, hvor en tilskadekommen person vises på en sådan måde, at det – sammen med de oplysninger, der i øvrigt bringes – er muligt for personer med eller uden kendskab til den tilskadekomne at genkende vedkommende, hvis offentliggørelsen kan være krænkende for den tilskadekomne."

Dette er en betinget regel med tre led: (1) genkendelighed, (2) sammenholdt med de øvrige oplysninger, og (3) krænkelsespotentialer. Nævnet frifandt konkret Local Eyes, fordi optagelsen var foretaget på offentligt tilgængelig vej, klageren ikke var nævnt ved navn, og uheldets karakter ikke i sig selv var krænkende – heller ikke sammen med bilens registreringsnummer. Mediets principielle standpunkt om ikke at sløre personer og nummerplader på offentlig vej, medmindre vægtige hensyn taler for det, blev accepteret som redigeringsret. Samme regel blev gentaget for brandulykker i [BPLN.dk-sagen](#), hvor klageren ikke var impliceret i selve ulykken:

"Nævnet finder, at anvendelsen af billedet af [Klager], som er taget på en offentlig tilgængelig vej, ikke kan anses for at indebære en krænkelse af [Klager]s privatliv. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager] ikke var impliceret i den afbildede brandulykke, og at det anvendte billede ikke viser forhold, der i sig selv kan anses for krænkende for [Klager]."

Hvor mediet **har** sløret, frifindes det stort set altid. I [Netavisen Gribskov-sagen](#) var lastbilchaufføren sløret og ikke nævnt ved navn og kunne derfor ikke identificeres for en bredere kreds – sammen med grundvandsbeskyttelsens klare almene interesse gav det frifindelse. I [gårdejer-sagen](#) var klageren fotograferet **bagfra** uden synligt ansigt, hvilket nævnet anså for ikke-krænkende i presseetisk forstand – selv om han udtrykkeligt havde frabedt sig fotografering både forfra og bagfra.

Efterfølgende sløring kan reparere en tvist. I [TV2 Nord-sagen om en studerende](#) fandt nævnet ikke § 34 tilsidesat, da mediet efter klagerens henvendelse slørede ham i alle versioner og slettede råmateriale – også selv om han hævdede, at hans oprindelige nej var blevet tilsidesat. Kravet om **fuldstændig** sletning blev derimod afvist, fordi optagelserne fra et klasselokale hverken var følsomme eller særligt belastende.

Omvendt er sløring ikke et frikort ved krænkende rammesætning: i DR's dating-dokumentar var klageren netop genkendelig i en sammenhæng, han ikke havde accepteret, og det førte til kritik.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over manglende sløring af fotograf og bil efter uheld	31.10.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	25.10.2024
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
	Pressenævnet · Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	10.10.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
	Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	09.06.2020

Samtykke, aftaler og dokumentation – beviskrav og nævnets

§ 8 bevisgrænser

Samtykkets kvalitet. Pressenævnet stiller i billedsager samme krav til samtykke som til medvirken i øvrigt. I ["Krigsfotografen"-sagen](#) slog nævnet fast, at et gyldigt samtykke skal være **frivilligt, specifikt og informeret**. Da DR ikke kunne dokumentere, at klagerne havde tilladt, at optagelserne fra bisættelsen indgik i en offentlig udsendelse – den oprindelige forespørgsel angik dokumentation til børnene og eventuelt en anden film – lagde nævnet til grund, at der ikke forelå gyldigt samtykke. Bevisbyrden for samtykkets rækkevidde ligger dermed reelt hos mediet.

Stiltiende samtykke. Omvendt kan samtykke udledes af klagerens egen adfærd. I [Midtjyllands Avis-sagen](#) fandt nævnet, at fremsendelse af et billede til en avis generelt må betragtes som et stiltiende samtykke til offentliggørelse i den relevante kontekst – også tre måneder senere, da artiklen omhandlede netop den dom, billedet indgik i.

Aftaler om billedbrug. Har mediet indgået en konkret aftale, holdes det fast på den. [Nordjyske-sagen om et gravsted](#) er den ledende afgørelse: journalisten havde skriftligt bekræftet, at billedet fra kirkegården ikke ville blive brugt, men en medarbejder i redaktionssekretariatet fandt det alligevel og satte det på forsiden. Nævnet fandt ikke, at billedet **i sig selv** krænkede privatlivets fred, men udtalte kritik for aftalebruddet, fordi klagerne havde en berettiget forventning om, at aftalen blev overholdt. Nævnet undlod dog at pålægge offentliggørelse efter § 49, bl.a. fordi avisen straks havde beklaget og dokumenteret ændrede interne procedurer. Er der derimod

aftalt fotografering til en artikel, er billedvalget redaktørens: i [Fyens Stiftstidende-sagen](#) fastholdt nævnet, at det ligger inden for redigeringsretten at vælge det konkrete billede, når der foreligger en aftale om at blive fotograferet.

Nævnets bevisgrænser. Pressenævnet er en skriftlig instans uden bevisførelse, og det sætter en hård grænse for, hvad der kan afgøres. To formuleringer er centrale:

- Om modstridende forklaringer på optagestedet, jf. [TV2 Nord-sagen](#): der var uenighed om, hvad der blev aftalt mellem klageren og fotografen, og da nævnet ikke har mulighed for at føre bevis, kunne det ikke fastslå, hvilken forklaring der var korrekt.
- Om selve billedets indhold, jf. [Politiken-sagen om et kunstfoto](#):

"Pressenævnet skal i den forbindelse bemærke, at nævnet ikke kan tage bevismæssig stilling til, hvilken person der optræder på billedet. På den baggrund finder nævnet heller ikke anledning til at kritisere Politiken for at bringe omtalen sammen med billedet."

I den sag havde klageren fremlagt billeder af sig selv fra 2004, skriftlige vidneudsagn fra flere navngivne personer og en sms-korrespondance, hvor anmelderen selv udtrykte usikkerhed – og alligevel kunne nævnet ikke afgøre identifikationsspørgsmålet. Den praktiske lære er, at klager, hvis kerne er et **bevisspørgsmål** om identitet eller aftaleindhold, sjældent fører til kritik ved Pressenævnet og i stedet må føres for domstolene.

Endelig kan mediets efterfølgende adfærd indgå: at BPLN.dk fjernede billedet, at TV2 Nord slørede, og at Fyens Stiftstidende skiftede arkivbilledet online, bemærkes udtrykkeligt i kendelserne som formildende omstændigheder.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunstfoto i anmeldelse	25.08.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	25.10.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
	Pressenævnet · Pressenævnet frifinder medie for brug af arkivbillede i sag om ulovlig billeddeling	21.01.2023
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte	17.05.2022
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug	12.08.2020
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af foto og dækning af sag om trusselbetinget behandlingsdom	19.03.2015

§ 9 Klagebehandling ved Pressenævnet: frister, sagsgang, sanktioner og krav om sletning

Klagefrist. Efter [medieansvarsloven § 34, stk. 2](#) er klagefristen 12 uger efter offentliggørelsen, uanset om klagen rettes til mediet selv eller direkte til Pressenævnet; mediets egen afgørelse kan indbringes for nævnet senest 12 uger efter, at den er kommet frem. For DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder

skal klagen efter [§ 34, stk. 3](#) først indgives til mediet selv inden 12 uger. Fristen var oprindeligt fire uger og blev forlænget til 12 uger med virkning fra 1. januar 2014; af forarbejderne fremgår, at forslaget indebar, at klager "skal indgives til massemediets selv eller til Pressenævnet senest 12 uger efter offentliggørelsen". Fristen håndhæves konsekvent: formanden **afviser** for sene sager, jf. [§ 43, stk. 3](#), og i [skoleleder-sagen](#) blev klagen over den ældste artikels indhold afvist, mens anonymiseringsanmodningen blev behandlet. Samme tvedeling ses i [fiskefabrik-sagen](#): for artiklerne fra 2020 kunne kun mediets afslag på sletning prøves, mens både billedbrug og sletningsafslag kunne prøves for artiklen fra 2024. En for sen klage kan dog realitetsbehandles, hvis mediet ikke selv har taget forbehold for fristoverskridelsen i korrespondancen, jf. [POV International-sagen](#).

Sagsgang. Efter [forretningsordenens § 8](#) indhenter nævnet en skriftlig udtalelse fra det indklagede medie og kan kræve udleveret et eksemplar af skriftet eller en optagelse af udsendelsen; svarer mediet ikke inden 7 dage, kan sagen behandles på det foreliggende grundlag. Nævnets møder er ikke offentlige, jf. [§ 9](#), og et medlem kan ikke deltage i en sag om det medie, vedkommende er tilknyttet, jf. [§ 10](#). Nævnet består af formand, næstformand og seks medlemmer, jf. [medieansvarsloven § 41](#). Kendelser afsiges normalt af fire medlemmer – i [Netavisen Gribskov-sagen](#) fremgår deltagerne udtrykkeligt, og der var ingen dissens.

Sanktioner. Nævnets afgørelse er en kendelse med udtalelse af kritik eller ikke-kritik. Efter [medieansvarsloven § 49](#) kan nævnet pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen "uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges". Pålæggets udformning tilpasses krænkelsen: i badebro-sagen skulle kendelsen bringes både på forsiden og inde i bladet med logo og tekst; i "Krigsfotografen"-sagen skulle DR både bringe et resumé på DR2 og indsætte en henvisning ved starten af udsendelsen på dr.dk, så seerne ikke kunne tilgå dokumentaren uden først at blive gjort bekendt med kritikken. Omvendt kan nævnet **udtale kritik uden at pålægge offentliggørelse**, som i [gravsted-sagen](#). Nævnet kan derimod ikke tilkende godtgørelse eller pålægge sletning som selvstændig retsfølge.

Sletning og anonymisering (punkt B.8 / D.1). Krav om efterfølgende afpublicering, anonymisering eller afindeksering af billeder vurderes efter de vejledende reglers punkt D.1 (tidligere B.8). Tærsklen er høj: nævnet kritiserer som udgangspunkt kun et afslag, hvis oplysningerne er **særligt belastende**. I fiskefabrik-sagen formulerede nævnet det sådan, at billedet i sammenhæng med artiklerne ikke indeholdt oplysninger, som måtte anses for følsomme eller private i en sådan grad, at de var særligt belastende for klageren – et billede fra en almindelig, ikke-privat arbejdssituation opnår ikke den status. Samme resultat i [TV2 Nord-sagen](#) og i [Livgarde-sagen](#), hvor nævnet knyttede sletningsvurderingen direkte til, at optagelsen ikke indeholdt en konkret beskyldning mod de pågældende. I [førstehjælper-sagen](#) blev et krav om fjernelse af navn og billede fra en otte år gammel artikel afvist, bl.a. fordi mediet kunne dokumentere en mailkorrespondance, hvor klageren selv havde indsendt billedet og godkendt artiklen.

LOV	Bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 8	Medieansvarsloven § 34, stk. 2, 3
	Medieansvarsloven § 41, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 3
		Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	27.01.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
	Pressenævnet · Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	25.04.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte	17.05.2022

Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"

19.09.2020

§ 10 Domstolssporet: straffelovens § 264 d og tortgodtgørelse efter erstatningsansvarsloven § 26

Fordi Pressenævnet hverken kan straffe eller tilkende godtgørelse, ligger den retlige sanktionering af krænkende billedbrug hos domstolene. Den centrale strafbestemmelse er [straffeloven § 264 d, stk. 1](#), hvorefter det straffes at *"uberettiget videregive meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget en bredere offentlighed"* – også når billedet vedrører en afdød person. Ordet "uberettiget" er nøglen: bestemmelsen skal fortolkes i lyset af EMRK artikel 8 og 10.

Den ledende afgørelse er Højesterets dom af 23. februar 2024 i sagen om [en bloggers offentliggørelse af et billede af et terroroffer](#). Instansforløbet illustrerer, hvor fint afvejningen balancerer: [Retten i Aarhus frifandt](#), Vestre Landsret domfældte med 3 måneders betinget fængsel, og Højesteret ophævede landsrettens dom. Højesteret lagde vægt på, at bloggens funktion efter omstændighederne kunne sidestilles med de traditionelle mediers rolle som offentlighedens vagthund (jf. [Magyar Helsinki Bizottság mod Ungarn](#)), at emnet havde væsentlig samfundsmæssig interesse, og – afgørende for billedspørgsmålet – at kvindens ansigt delvist var dækket, så hun ikke umiddelbart var genkendelig for en bredere offentlighed:

"Under de anførte omstændigheder finder Højesteret, at hensynet til ytringsfriheden vejer tungere end hensynet til privatlivet. Videregivelsen af billedet kan herefter ikke anses for uberettiget."

Højesteret opsummerede afvejningskriterierne fra EMD's praksis ([Bild GmbH og Co. mod Tyskland](#)): bidraget til debat af offentlig interesse, den berørtes genkendelighed, forudgående adfærd, indhold, form og konsekvenser af offentliggørelsen. Genkendelighed er dermed et fælles omdrejningspunkt for både domstolene og Pressenævnet.

Landsretspraksis viser, at § 264 d har et **snævert** anvendelsesområde. I [Østre Landsrets dom om videooptagelser af nøgenbadende mænd](#), lagt på YouTube under titler som "perverse svin", skete der frifindelse, og i [Vestre Landsrets dom om et manipuleret nøgenbillede](#) fandt landsretten ikke billedet omfattet af bestemmelsen. Byretspraksis peger samme vej, hvor materialet allerede er offentligt: i [dommen om et krænkende blogindlæg](#) blev bloggeren frifundet for § 264 d, fordi sagsøgeren selv havde publiceret billederne på frit tilgængelige sider uden login, hvorfor videregivelsen var påregnelig – men blev **samtidig** dømt til at betale 15.000 kr. i tortgodtgørelse efter [erstatningsansvarsloven § 26](#), fordi sammenstillingen af billederne med kritikken af idrættens inklusionsanbefalinger insinuerede en sammenhæng, der "rækker udover, hvad der kan tillades i en debat om et samfundsrelevant emne". Det er den civilretlige pendant til Pressenævnets lære om krænkende rammesætning.

For tortgodtgørelse efter [erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#) satte Højesteret en klar grænse i [dommen om medieomtale af et selvmord](#):

"Appellanterne kan således ikke kræve tortgodtgørelse på vegne af H, men alene hvis de selv har været udsat for en tortberettigende krænkelse af deres eget privatliv."

Det er en væsentlig forskel fra presseetikken, hvor nære pårørende **har** retlig interesse i at klage over omtale og billeder af en afdød – som i B.T.-sagen om billeder af den afdøde og hans åbne kiste og i gravsted-sagen. En efterladt kan altså få medhold ved Pressenævnet uden at kunne få godtgørelse ved domstolene.

Endelig behandler domstolene den forudgående kontrol, som Pressenævnet ikke kan foretage: midlertidige forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser. [Højesteret har fastslået](#), at en redaktør bevarer retlig interesse i at få prøvet lovligheden af et forbud, selv efter at det er ophævet. I [Københavns Byrets kendelse om en TV 2-dokumentar](#) blev et forbud nægtet, fordi kilden selv havde taget initiativ til projektet og afgivet et frivilligt og oplyst samtykke – samme samtykkestandard som Pressenævnet anvender. Og i [Østre Landsrets kendelse om aktivistoptagelser fra svinestalde](#) blev et byretsforbud ophævet, idet EMRK artikel 10 vejede tungere end artikel 8 – selv om optagelserne var tilvejebragt ved ulovlig indtrængen.

Kommende ændring: Strafferammen i [straffeloven § 264 d, stk. 1](#) hæves fra 6 måneder til 1 års fængsel ved [lov nr. 263 af 11. februar 2026](#) med ikrafttræden **1. januar 2027**, med skærpet straffniveau for digitale seksuelle krænkelser. Ændringen er endnu ikke konsolideret ind i lovteksten.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Straffeloven § 264d, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed		23.02.2024
	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord		24.01.2022
	Højesteret · Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar		28.09.2021
	Landsretten · Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde		26.01.2026
	Landsretten · T frifindes for uberettiget videregivelse af nøgenbillede: Landsretten finder ikke billedet omfattet af Straffeloven § 264 d		03.05.2017
	Landsretten · Frifindelse i sag om offentliggørelse af videooptagelser af nøgenbadende mænd på internettet		06.07.2015
	Byretten · Kvinde tilkendt 15.000 kr. i tortgodtgørelse for krænkende blogindlæg, men blogger frifundet for uberettiget videregivelse af billeder		09.09.2025
	Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser		07.05.2024
	Byretten · Frifindelse i sag om offentliggørelse af billede af afdød person og overtrædelse af navneforbud		08.11.2022
	Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte		17.05.2022
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelser af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald		25.06.2019

§ 11 Sammenfatning: sådan afgøres en billedsag ved Pressenævnet

Pressenævnets praksis om billedbrug og samtykke lader sig sammenfatte i en trinvis prøvelse.

Først afgrænses **kompetencen**: nævnet prøver alene god presseskik og genmæle efter [medieansvarsloven § 43](#). Erstatning, straffelovsovertrædelser, ophavsret og GDPR henvises til domstolene og Datatilsynet, klageren skal have retlig interesse, mediet skal være omfattet af loven, og klagen skal være indgivet inden 12 uger.

Dernæst anvendes **hovedreglen**: billeder optaget på offentligt tilgængelige steder må som udgangspunkt offentliggøres uden samtykke. Det er stedets faktiske tilgængelighed – ikke ejerforholdet – der er afgørende, som folkefest-sagen viser.

Så foretages den **konkrete afvejning** af de faktorer, der gentagne gange bærer udfaldet: viser billedet klageren i en privat eller i en arbejdsmæssig situation; er motivet i sig selv krænkende; er klageren hovedmotiv eller baggrundsfigur; har billedet reel relevans for det stof, det illustrerer; er der klar almen interesse; har klageren selv opsøgt offentligheden; og – ofte udslagsgivende – er klageren identificerbar for en bredere kreds.

Udfaldsmønsteret er tydeligt. **Frifindelse** er langt det hyppigste, når personen optræder i sit arbejde (fiskefabrik, arkivbilleder af ledere og embedsmænd, dækbilleder af gardere), er sløret eller vist bagfra, eller ikke er nævnt ved navn. **Kritik** falder, når personen er hovedmotiv i en eksponerende situation uden nyhedsværdi (badebro-sagen), når billedet indsætter vedkommende i en fortælling, han ikke kendte (DR's dating-dokumentar), når layout og billeder kobler personen til påstande, der ikke har dækning (SE og HØR-sagen), når hensynet til efterladte tilsidesættes (B.T.-sagen og "Krigsfotografen"), eller når mediet bryder en indgået aftale (gravsted-sagen).

Et særskilt praktisk forhold: Pressenævnet **kan ikke føre bevis**. Er sagens kerne, hvem der er på billedet, eller hvad der blev aftalt mundtligt på optagestedet, ender den typisk uden kritik – ikke fordi mediet frifindes materielt, men fordi spørgsmålet ligger uden for nævnets prøvelsesevne. Det henviser klageren til domstolene, hvor [straffeloven § 264 d](#) og [erstatningsansvarsloven § 26](#) udgør sanktionssporet – men hvor ytringsfriheden efter Højesterets praksis vejer tungt, og hvor § 264 d har et snævert anvendelsesområde, navnlig når billederne i forvejen var offentligt tilgængelige.

Emnet støder op til flere beslægtede spor: skjult kamera som metode behandles i [skjulte-optagelser-medier](#), informationskrænkelser ved omtale i [privatlivskrænkelser-medieomtale](#), navngivning af sigtede og dømte i [identifikation-kriminalsager-presse](#), deling af intime billeder i [deling-intime-billeder-uden-samtykke](#), og de generelle presseetiske normer i [god-presseskik](#).

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#)[Straffeloven § 264d, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	23.02.2024
Byretten · Kvinde tilkendt 15.000 kr. i tortgodtgørelse for krænkende blogindlæg, men blogger frifundet for uberettiget videregivelse af billeder	09.09.2025
Pressenævnet · Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunsthoto i anmeldelse	25.08.2026
Pressenævnet · Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	20.02.2026
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	27.01.2026
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	11.07.2025
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	28.03.2023
Pressenævnet · Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte	17.05.2022
Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	19.09.2020
Pressenævnet · DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	09.06.2020
Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	25.06.2019
Pressenævnet · Pressenævnet godkender offentliggørelse af foto fra folkefest på privat område	27.05.2016
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendispar privatliv	01.03.2016

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 1	Lov om massemediers informationsdatabaser § 8	stk. 2
Medieansvarsloven § 34	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	stk. 1
Medieansvarsloven § 49		Straffeloven § 264d	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

38 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

23.02.2024	Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	4781-5753
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr
28.09.2021	Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	bs-35975-2020-hjr

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

3

26.01.2026	Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	10574-12482
03.05.2017	T frifindes for uberettiget videregivelse af nøgenbillede: Landsretten finder ikke billedet omfattet af Straffeloven § 264 d	V.L. S-2273-16
06.07.2015	Frifindelse i sag om offentliggørelse af videooptagelser af nøgenbadende mænd på internettet	S-401-15

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

3

09.09.2025	Kvinde tilkendt 15.000 kr. i tortgodtgørelse for krænkende blogindlæg, men blogger frifundet for uberettiget videregivelse af billeder	10000-11700
07.05.2024	Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	5544-6638
08.11.2022	Frifindelse i sag om offentliggørelse af billede af afdød person og overtrædelse af navneforbud	4320-5179

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

29

25.08.2026	Pressenævnet: Ingen kritik af Politiken i sag om uklar identifikation af person på kunstfoto i anmeldelse	
16.06.2026	Pressenævnet afviser klage om sletning af spillerprofil-foto på HLTV.org som åbenbart grundløs	
20.02.2026	Avis kritiseres for at bringe billede af badende kvinde på forsiden uden samtykke	W20260926425

27.01.2026	Pressenævnet afviser klage over brug af dækbilleder i dokumentar om Livgarden	W20260914925
11.07.2025	Pressenævnet afviser klage over brug af arbejdsrelateret arkivfoto i artikler om fiskefabrik	W20250960725
02.05.2025	Eks-landsholdsspiller får ikke medhold i klage over vinkling af artikel om rockerborg-salg	2024-10902
31.10.2024	Pressenævnet afviser klage over manglende sløring af fotograf og bil efter uheld	
25.10.2024	Pressenævnet udtaler ikke kritik af onlinemedie for at bringe usløret billede af person ved brandulykke	
25.04.2024	Netavisen Gribskov frifundet for optagelser af lastbilchauffør i sag om drikkevandsbeskyttelse	
10.10.2023	Gårdejer får ikke medhold i klage over brug af billede taget på offentlig vej	
05.10.2023	Pressenævnet afviser klage over diskoteksfacade som baggrund i artikel om overgreb	
28.03.2023	Pressenævnet afviser klage over TV-indslag: Sløring af studerende var tilstrækkelig efter uenighed om aftale	2022-80-0921
21.01.2023	Pressenævnet frifinder medie for brug af arkivbillede i sag om ulovlig billeddeling	2022-80-0932
17.05.2022	Avis kritiseres for at offentliggøre billede af gravsted trods aftale om det modsatte	2022-80-0806
19.11.2021	Afvisning af anmodning om sletning af portrætfoto på e-sportshjemmesiden HLTV.org	2021-80-0702
24.08.2021	DR frifundet for navngivelse og brug af billeder fra sociale medier i dokumentar om omfattende momssvindel	2021-80-0620
24.11.2020	Pressenævnet frikender TV 2 Østjylland for brud på god presseskik i sag om citatbrug og arkivbilleder	2020-80-0507
20.11.2020	Pressenævnet finder ikke kritik af Politikens optagelser fra privat plantage i sag om klimakompensation	2020-80-0439
19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren "Krigsfotografen"	2020-80-0461
12.08.2020	Pressenævnet afviser genoptagelse af sag mod Fyens Stiftstidende om privatliv og citatbrug	2020-80-0518
09.06.2020	DR får kritik for brud på god presseskik efter optagelser af mand i dating-dokumentar uden samtykke	2019-80-0424
17.09.2019	TV 2 får kritik for skjulte optagelser i sag om svindel i Socialstyrelsen	2019-80-0289
25.06.2019	B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	2019-80-0241
23.05.2019	Avis frifundet af Pressenævnet for brug af arkivfoto i sag om LAG-støtte	2018-80-0233
16.04.2019	Pressenævnet frifinder medie for kritik i sag om drabssag og brug af private barndomsbilleder	2018-80-0182

20.03.2018	Pressenævnet finder ikke grundlag for kritik af SE og HØR i sag om livstidsdømts privatliv og forældremyndighed	2017-80-0054
27.05.2016	Pressenævnet godkender offentliggørelse af foto fra folkefest på privat område	16-70-00967
01.03.2016	Pressenævnet udtaler kritik af SE OG HØR for krænkende dækning af kendisars privatliv	15-70-00900
19.03.2015	Pressenævnet afviser klage over brug af foto og dækning af sag om trusselbetinget behandlingsdom	15-70-00753

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

nr. 1205 · 1990 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

Straffelovrådets betænkning om privatlivets fred (Betænkning nr. 601/1971)

nr. 601 · 1971 · Justitsministeriet